Ч. 68 (11.321). Львів, неділя 25. березня 1928. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Польсько-німецькі торговельні переговори.

Менше-більше від року тягнуться між Польщею і Німеччиною переговори про заключення торговельного договору. Постійно їздять спеціяльні делегації будь до Берліна, будь до Варшави, то знов балакають на цю тему німецький посол у Варшаві з польським урядом або польський в Берліні з німецьким, Штреземан вічно конферує зі Залеським і т. д. — а справа тільки дуже помалу посувається вперід. В грудні мин. року обі сторони заключили тимчасовий договір про торговлю деревом, але головний предмет переговорів: трактат і далі остається „на варстаті". На днях навіть появилася була вістка в пресі, що німці взагалі переривають переговори. І зачнуть їх вести знову щойно після покінчення виборів, перед якими саме тепер Німеччина стоїть.

Справа не булаб сама по собі ані надто цікава ані важна, якби не факт, що під цю пору між Німеччиною і Польщею офіціяльно взагалі чема жадних торговельних взаємин. Бо, як відомо, від літа 1925 р., себто від більше чим двох літ між Німеччиною і Польщею існує стан формальної торговельної війни. Яка причина цеї війни?

Накидаючи Німеччині силою версайський мировий договір і визначуючи в нім західні кордони Польщі (за винятком Гор. Шлеська і т. зв. коридору) — союзники, між іншими, приневолили Німеччину впускати на німецьку територію до 1925 р. по 20.000 тон польського вугля — без жадного мита. Така постанова рівналася скритому обовязкові Німеччини платити Польщі місячну контрибуцію у висоті дарованого їй мита з додатком надвижки між сильно dumping-овими тоді польськими і високими німецькими ринковими цінами вугля. Отся постанова версайського трактату мала теж на ціли настроїти прихильно для Польщі горішно-шлеських вуглевих баронів і гор.-шлеське населення, яким таким чином давалося упривілейоване, рівняючи з німецькою частиною Гор. Шлеська, становище і можність великих зарібків. Німеччина скреготала зубами але мусіла погодитися. Та ясно, що, як тільки минув означений в версайському мировому трактаті згаданий речинець — не захотіла довше бути контрибуентом Польщі. Знов Польща, річ природня, засмакувала в такій вигідній для себе „економічній" позиції і з обуренням відкидала домагання Німеччини балакати з нею як рівний з рівним та заключити правильний торговельний трактат. Польща, за тодішнього урядування Вол. Грабського находилася під сильним політичним впливом Франції, яка знов натискала на Німеччину зі заходу і вшехполяки взагалі дуже горячо пропагували ідею економічної війни з Німеччиною як одинокого середника ратунку перед майбутньою загладою польського промислу від німецької промислової конкуренції — словом, ідея торговельної війни Польщі з Німеччиною висіла тоді, так мовити, в повітрі і справді до неї прийшло. Літом 1921 р. обі сторони розійшлися в найбільш ворожому настрою та відмежувалися один від другого височезним муром митних оплат і заказів імпорту. Такий стан тріває до нинішнього дня.

Який є загальний біланс тієї торговельної війни для Польщі і Німеччини?

Наш земляк, п. Борис Ржепецький, відомий співробітник головного органу Левятана „Пшеґльонд-у Господарч-ого у Варшаві і спеціяліст по питанню закордонної торговлі Польщі прочитав недавно у Варшаві публичну лекцію, в якій на підставі статистичних дат і діяграмів цифрово виказав, що Польща на триваючій торговельній війні з Німеччиною — безсумнівно виграла. І дійсно так воно є.

Польща має всі дані на державу промислову. Має всі потрібні для великого промислу сирівці, головно вугль і тільки потребувала певного респіро для того, щоби, так сказати: скріпитися, станути на ноги. Якби великий німецький промисл зі своєю першоклясною організацією, своєю силою капіталу і кредиту був тоді звалився на Польщу — польський промисл мусів би був заломитися і скапітулювати перед німецькою конкуренцією. Отже торговельна війна з Німеччиною була в даний мент для Польщі життевою необхідністю. Тим паче, що майже зараз станув Польщі в пригоді довгий, трохи не пів року тріваючий страйк англійських вуглекопів і польський вугль вспів захопити покинуті англійцями, головно північні вуглеві ринки.

Одначе, як воно й не диво, не дуже втратила на цій торговельній війні і Німеччина. Причина цього, здавалось би, загадочного факту лежить в основній переміні цілої структури післявоєнного господарського життя в Німеччині. До війни Німеччина була державою, якої промисл здебільшого був наставлений на дешеву, не зовсім вибагливу, масову продукцію. Після війни Німеччина нагло опинилася око в око перед цілим лісом митних кордонів. Всі сусіди Німеччини стали державами з промисловими тенденціями по крайній мірі на рівні з нею: Чехо-Словаччина, Австрія, Франція, ну й Польща. Отже Німеччина бистро змінила фронт і приноровилася до обставин. Вона перевела дві речі: 1. До найвищого ступня зраціоналізувала своє народне господарство, а в першу чергу промисл; 2. перейшла до продукції високо-кваліфікованих, спеціяльних дібр. І тим вона знов здобула для себе „місце на сонці" в сімї культурних народів світу. Всупереч всім постановам версайського трактату і драконської політики сусідів.

В результаті нині положення таке, що світ — хоче чи не хоче — мусить купувати і німецькі аніліннові краски, і аспірину, і сальварзан, і прецизійні оптичні інструменти, й електротехнічні знаряди, машини і безліч всіляких інших виробів, на які Німеччина має монополь — до речі: найбільш справедливий і раціональний монополь, бо монополь твору духа людського...

Польща в цім випадку не творить жадного виїмку і таємницею „Полішинеля" є факт, що до Польщі, невважаючи на торговельну війну з Німеччиною, йде головно через Австрію й Чехо-Словаччину маса німецьких продуктів, бо... так мусить бути. Це, розуміється, не значить, що Німеччина не є заінтересована в заключенні торговельного договору з Польщею. І ясно, що для промислової держави в роді Німеччини кожне поширення ринків її збуту є пожадане і корисне. Одначе такий трактат є, без сумніву, тепер так само корисний і потрібний для Польщі. Коли не більше. І тут причина, чому Німеччина тепер ані не дуже спішиться ані не надскакує коло Польщі. Тільки балакає з польським контрагентом по діловому...

Ми забуваємо про факт, що Польща до сьогоднішнього дня на ділі не має жадних господарських взаємин з двома найбільшими і найцінніщими своїми сусідами: Німеччиною і СРСР. Чи треба доказувати, на скільки господарське положення Польщі булоб краще, якби вона торгувала з одним і другим сусідом?... Чи і на скільки Польща договориться і до чого з більшовиками — боги знають. Але, що з Німеччиною вона договориться може і повинна — про це нема жадного сумніву. В чому отже причина, що переговори йдуть так пиняво?

Перш усього Польща цілком без потреби внесла до переговорів економічних — політичний момент. Німці цілком слушно домагаються для своїх купців права свобідного вїзду на польську територію, права відкривати де захочуть крамниці та склади, купувати доми і взагалі під кожним оглядом повної охорони правної для своїх громадян. Знов Польща, слушно чи неслушно, боїться, що як вона на це домагання пристане, то німецькі купці хмарою нахлинуть до Польщі і заллють всі західні „креси". Польща хоче вкінці пристати на німецьке домагання але жадає виїмку для прикордонної західної стрефи. Та Німеччина ніяк не хоче пристати на такий виїмок. Це одна справа. А друга.

Німеччина напружує всі свої сили, аби по змозі найшвидше стати цілком незалежною від ввозу харчових продуктів зі закордону і під харчовим оглядом дійти до автаркії (самовистарчальности), себто могти виживити ціле своє населення плодами німецького рільництва. Німеччина сподіється добитися цього стану шляхом найбільш совершенної під науковим оглядом техніки хліборобського діла і на цім полі працює там тисячі теоретиків і практиків. Також львина пайка капіталу німецького віддана на услуги німецького рільництва, який, на ділі, користується ним без жадних перешкод і в довільній діловости (довгоречинцевий рільничий кредит, кредит на відбудову і прч.) Рівень цей на німецькі рільничі і взагалі хліборобські продукти приноровлений до високого загального рівня цін у Німеччині і є, рівняючи з польським, теж високий. Зрозуміла отже річ, що представники німецьких хліборобів дуже енергійно виступають проти заключення торговельного договору з Польщею, доказуючи, що потім дешеві безроги з Польщі і взагалі польське рільництво підкосить екзистенцію німецького рільництва.

Значить: врешті-решт ситуація цілком перемінилася. Тепер Польща більше потребує торговельного трактату чим Німеччина. І потребує на ділі. Як потребує — чує добре на власній шкурі кожен наш мужик. Наслідком зачинення німецьких ринків (а тепер мабуть і чеських) ціни на худобу і безроги, себто на одинокий продукт, який дає грошевий дохід нашому селянинови, — є тепер в Польщі смішно низькі. Плекання худоби і безрог не вертає навіть вложених на них коштів. І це є причиною страшної матеріяльної скрути всього польського хліборобського, а теж і нашого, стану.

Найліпше отже булоб, якби санаційний уряд перестав гороїжитися і дав Німеччині такі рекомпензати, котрі дозволилиб німецькому урядові перевести торговельний трактат навіть проти волі німецьких аґраріїв. Але не відомо, чи це можливе, бо не зважаючи на всю війну з вшехполяками, санаційний уряд є по своїй психольоґії більше вшехпольський, чим це багатьом здається...

Д-р Павло Лисяк.

Sąd okręgowy karny we Lwowie dnia 8 marca 1928. Pr. 18/28/7. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie jako Trybunał prasowy po przeprowadzeniu na dniu dzisiejszym rozprawy głównej wskutek wniosku Prokuratorii [illegible] Sądzie o orzeczenie konfiskaty Nru 126 czasopisma „Dilo" z daty 9/6 1927 i Nr. 147 tegoż czasopisma z daty 5/7 1927 zawyrokował: Po myśli przepisów z art. 38 i 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 Nr. 368 Dz. up. orzeka się konfiskata czasopisma „Dilo" z daty 9/VI. 1927 Nr. 126 czasopisma „Dilo" z daty 5/7 1927 Nr. 147 których zajęcie dokonane na dniu 8 czerwca 1927 i na dniu 4 lipca 1927 przez Dyrekcję Policji we Lwowie zatwierdzone zostało orzeczeniem tut. Sądu jako Trybunału prasowego z dnia 10 czerwca 1927. l. cz. Pr. 34/27 i z dnia 7 lipca 1927. Zarazem wydaje się po myśli przepisu z art. 40 powyższego rozporządzenia nakaz zniszczenia powyższych druków a po myśli przepisu z art. 41 tegoż rozporządzenia zarządza się ogłoszenie tego orzeczenia w gazecie rządowej i wywieszenia na tablicy sądowej i poleca się odpowiedzialnemu redaktorowi czasop. „Dilo" ogłoszenie niniejszego orzeczenia o konfiskacie w najbliższym numerze czasopisma „Dilo" z zachowaniem warunków art. 30 i 33 cytowanego rozporządzenia. Powody: Treść zamieszczonego w czasopiśmie „Dilo" Nr. 126 z 9/6 1927 pt. „Do widoma ukra[illegible] w ustępie od słów [illegible] do słów „Polaky" usiłuje [illegible] pobudzić do wywołania wzgl. [illegible] pogłębienia [illegible] między dwoma narodowościami, w szczególności usiłuje [illegible] przeciw narodowości polskiej [illegible] zawiera [illegible] znamiona występku z § [illegible] uk. — Treść zamieszczonego w Nr. 147 „Dilo" artykuł pt. „Wid[illegible] i komunikaty" w ustępie od słów „my narid" co słowa „wr[illegible]" usiłuje pobudzić do wzgardy i nienawiści przeciw jednolitemu związkowi Państwa Polskiego, zawiera przeto istotne znamiona zbrodni z § 65 a/ uk.

Нечиткий підпис.

На маргінесі німецько-радянського напруження.

ГОЛОСИ РАДЯНСЬКОЇ ТА НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

Німецька преса дає широкі коментарі з арештувань у Донецькому басейні, при чому наводить голоси радянської преси, настроєні на загальний тон обвинувачення на адресу Німеччини. „Рабочая Газета" доказує, що арештована в Донецькім кітольній родина Колодубів, із царськими симпатіями, давніше на службі Денікіна, у порозумінні з чужинними урядовцями систематично підтримувала між робітниками ворожий настрій до радянської влади і нищила весь технічний апарат копальні. Між інженірами було чимало давніх власників, які розкрадали фабричне майно.

„Ізвестія", що є органом офіціяльної думки кажуть, що німецька ставленість у відношенні до арештувань у Донецькому басейні є [illegible] характеристичне для [illegible] міжнародного наступу на СРСР. [illegible]

[...]ковльоріяльного відділення з метою перервати комуністичний монополь закордонної торгівлі. Цей наступ стоїть у звязку з акцією Франції проти радянського золота в Америці, і виявляється між іншим виміщенням пресової протирадянської кампанії в Швейцарії, Японії, Польщі та вентами Англії, що Німеччина імовірно відмічається неповним свого рапальського договору з СРСР.

На це відповідає „Берлінер Тагеблят", що всі ці конструкції радянської преси будовані у воздусі. Неприхильний настрій німецької преси до СРСР був безпосереднім наслідком обвинувачень, які підняла радянська преса з нагоди арештування німецьких інженерів. Радянська політика стала тепер більше самотною, тому, що принципіяльно нехтувала погляди Німеччини. Безосновність здогадів, що Німеччина мала намір перейти в протирадянський табор найкраще стверджує факт, що саме тоді, коли радянські представники заявили, що готові зірвати переговори про відновку торговельного договору, Німеччина не переставала пропонувати свій капітал на вклад у підприємство „Золотих піль над Леною".

На загал німецька преса заховує дуже зрівноважений тон у всій справі Донецької змови і жде на вислід слідства. Хоч з вийнятком загально-панухочих поглядів у німецьких торговельно-промислових колах, які бажали би піддержати з СРСР якнайжвавіші та по змозі тісні звязки, але на чисто-діловім ґрунті. З менту, коли цей ґрунт стає настільки хитким, що німецькі промисловці не є певні за свій капітал вложений у підприємства на тереnі СРСР, а фаховці, вислані туди наражені на втрату життя, Німеччина поневолі зрікатись буде щораз більше спроб наладнання торговельних взаємин із СРСР.

У. Н. С. перед ліквідацією.

Останній „інтерес" хлібоїдів.

Наші хлібоїди зпід стягу Пашкевича, що провалилися соромно при виборах, стратили в опінії своїх хлібодавців рацію істнування, бо з наложених на них обовязків, завдяки відпорности і свідомости нашого населення, не могли виконати нічого. Тому польські можновладці приступили в короткій дорозі до ліквідації У. Н. С-а і його органу „Селянський Прапор", розсиланого масово й безплатно на всякі українські адреси.

І ось хлібоїдські „політики" з „Селянського Прапора", бачучи свою неминучу політичну смерть, забажали на відхіднім зробити ще один, тим разом уже мабуть останній, „інтерес". А саме адміністрація „Сел. Прапора" порозсилала на днях до відборців цеї рептильки письма з домаганням заплати за читання того органу. Домагання стилізоване в формі категоричній — і це заслужена кара для всіх тих наших людей, що лакомилися на папір і не звертали цеї польської рептильки назад до адміністрації...

Ось відпис одного такого упімнення:

„Всечесніший Отче! Маємо честь звернути Вам увагу, що нахоля оказового числа не одержали ми з поворотом, або Ви письменно не виповіли нам передплати, умова абонаменту мовчки заключається. Відбирання Вами „Селянського Прапора" через повних два роки з почти і неплачення передплати є достаточним доказом, що Ви користали з нашої власности, проте вирівнання залеглої передплати за час побирання часописей є правною конечністю. Для нас доказом в тім случаю є картка передплати, яка находиться на місцевій почті, доказуюча, що Ви не відмовляли відбору часописі, тільки цілий згаданий в рахунку час її відбирали. Коли не друге з ряду упімнення не осягне [illegible], прибудуть судові кошти. [illegible], що ми [illegible] внесли до Суду в [illegible] понад 50 таких справ і всі ми виграли. Судові кошти виносять від 10—20 зол. Адміністрації „Селянського Прапора" прислугує право скарження залеглости в Станиславові, позаяк зробили ми відповідне судове застереження. Віримо, що Ви не допустите до того, щоби ми спрямували Ваш рахунок на судову дорогу, тільки ласкаво відворотною почтою вишлете залеглість з коштом кореспонденції. З поважанням (печатка адміністрації і підпис)."

В прилозі доданий рахунок за передплату від 1 січня 1926 р. на суму 15 зол. 90 гот.

Ясно, що ці письма є [illegible] започаткованої ліквідації УНС-а після виборів. Копнені панським чоботом хлібоїдські проводирі хотять зробити ще на відхіднім бодай цей „інтерес".

Після виборчого бою.

ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ.

V. Виборчі підсумки на суцільній українській території під Польщею.

2. Підсумки сенатських виборів.

Підсумки зі сенатських виборів у даному випадку не мають самостійного значіння. Вони є лише корисною або відемнішою коректиною соймових виборів та їх вислідів. Всеж таки годиться занотувати й цифри, які подають нам сенатські вибори.

На суцільній українській території під Польщею віддано кругло 1,680.000 голосів. З того на польські листи впало 845.000 голосів (около 50 проц.), на українські листи 725 тисяч (понад 43 проц.), а на жидівські листи около 110.000 голосів (около 7 проц.).

Означена нами територія вибирає 24 сенаторів (після полишення 2 мандатів в користь польської території львівського воєвідства). З огляду на те, що ця територія має на основі польського перепису з 1921 року кругло 6,750.000 населення (4,620.000 українців, 1,430.000 поляків і 700.000 жидів), то один сенатський мандат припадає кругло на 280.000 населення. На основі кількости населення українці повинні одержати 17 мандатів, поляки — 5 мандатів, а жиди 2 мандати. На основі одержаних голосів полякам припало би 12 мандатів, українцям — 10 мандатів, а жидам — 2 мандати. Тимчасом поляки здобули 14 мандатів, українці — 9 мандатів, а жиди — 1 мандат. Всі польські мандати належать „Безпартійному Бльокові співпраці з урядом", з 9-ти українських мандатів 7 мандатів належить Україн. Нац.-Дем. Обєднанню, 1 радикалам і 1 сель-робам (правиці), жидівський мандат здобули сіоністи.

Поодинокі українські партії здобули таку кількість голосів:

а) Українське Нац.-Дем. Обєднання:

		процент всіх укр. голосів
в Сх. Галичині	399.800	
на Волині*)	33.589	
на Поліссі	14.431	
разом	447.820	61.00

б) Українська Соц.-Рад. Партія:

в Сх. Галичині	117.278	
на Волині	30.608	
разом	147.886	20.00

в) Українське Соц. Сел.-Роб. Обєднання (листа 8):

на Волині	44.459	
на Поліссі	12.226	
разом	56.685	8.00

г) Русское Народное Обединение:

в Сх. Галичині	24.872	
на Волині	1.793	
на Поліссі	4.958	
разом	31.623	4.00

ґ) Сель-Роб-Лівиця:

в Сх. Галичині	29.251	4.00

д) Українська Партія Праці:

в Сх. Галичині	3.779	0.50

В порівнанні з відсотковим відношенням голосів при виборах до сойму наступили деякі зміни. Старі партії, з традицією, як УНДО і радикальна партія мали більші успіхи у зріліших віком виборців, як партії нові, соціялістичні (сель-роби) або віджиті (кацапи). Зате відсоткове відношення між поляками й українцями погіршилося в некористь українців.

Як і при соймових виборах, польська, проурядова „одинка" йшла побідним походом за нашими лівими партіями у воєвідствах: станиславівському, волинському і поліському.

*) З волинських і поліських голосів не віднімаємо нічого для Сел. Союзу і жидів, лишаючи для них понад 20.000 голосів з Холмщини і Підляшша.

4. Склад Українського Парляментарного Представництва:

А) Соймове Представництво:

Особовий склад Українського Соймового Представництва є такий:

а) Посли Українського Нац.-Дем. Обєднання:

1. Д-р Баран Степан, адвокат,
2. Д-р Біляк Степан, адвокат,
3. Д-р Бложкевич Іван, адвокат,
4. Великанович Дмитро, учитель,
5. Вислоцький Олександер, господар,
6. о. Ганушевський Михайло, парох,
7. Заваликут Іван, адв. кандидат,
8. Д-р Загайкевич Володимир, адвокат,
9. Кохан Володимир, господар,
10. Кузик Степан, адв. кандидат,
11. о. Куницький Леонтій, крилошанин,
12. Кунько Андрій, господар,
13. Д-р Куровець Іван, лікар,
14. Д-р Левицький Дмитро, адвокат,
15. Ліщинський Іван, учитель,
16. Лисяк-Рудницька Мілена, учителька семинарії,
17. Луцький Остап, кооператор,
18. Палів Дмитро, журналіст,
19. о. д-р Пелях Володимир, парох,
20. Струтинський Михайло, журналіст,
21. Тершаковець Гринь, господар,
22. Хруцький Сергій, учитель гімназії,
23. Целевич Володимир, правник;

б) Посли Соц.-Радикальної Партії:

24. Д-р Бачинський Лев, адвокат,
25. Жук Семен, б. учитель семинарії,
26. Д-р Ладика Дмитро, адвокат,
27. Д-р Когут Осип, адвокат,
28. Рогуцький Микола, господар,
29. Стефанів Клим, б. учитель,
30. Шекерик-Доників Петро, господар;

в) Посли Сель-Роб (Правиці):

31. Волинець Степан, укінчений студент фільософії,
32. Коссак Василь, журналіст,
33. Козицький Сергій, б. учитель,
34. Чучмай Максим, б. учитель,
35. (з Холмщини — невідомо досі хто);

г) Посли Сель-Роб-Лівиці:

36. Вальницький Кирило, журналіст,
37. Хам Микола, студент-правник;

ґ) Посол Українського Сел. Союзу:

38. Васильчук Павло, журналіст;

д) Посол Української Партії Праці

39. Д-р Західний Михайло, адвокат;

е) Посли — безпартійні:

40. Власовський Іван, б. учит. гімназії,
41. Зубрицький Володимир, б. учитель гімназії,
42. Серветник Лаврій, фельчер.

Б) Сенатське Представництво:

а) Сенатори Українського Нац.-Демокр. Обєднання:

1. Д-р Бараник Василь, адв. кандидат,
2. Галущинський Михайло, б. гімназійний учитель,
3. Д-р Горбачевський Антін, адвокат,
4. Децикевич Володимир, б. член Т. С. Виділу,
5. Кисілевська Олена, письменниця,
6. Кузьмин Микола, господар,
7. о. Татомир Юліян, парох,
8. Д-р Троян Корнило, адвокат,
9. Черкавський Олекса, адвок. кандидат;

б) Сенатор Соц.-Рад. Партії:

10. Д-р Макух Іван, адвокат;

в) Сенатор Сель-Роб (Правиці):

11. Козицький Сергій, учитель, (заступник: Камінський Антін, б. учитель, який правдоподібно ввійде до сенату, якщо Козицький задержить соймовий мандат).

Українське Парляментарне Представництво складається з 42 послів і 11 сенаторів, разом 53 представників. Посли діляться на чотири групи: національно-демократичну (25 послів, а саме 23 послів УНДО і 2-х безпартійних: Зубрицького і Серветника), народницько-соціялістичну — 9 послів (7 радикалів, 1 сельсоюзник: П. Васильчук і 1 безпарт.: Власовський), соціяліст-інтернаціональну — 7 послів (5 Сель-Роб-Правиці і 2 Сель-Роб-Лівиці) і 1 посол неозначеного характеру (д-р М. Західний). Сенатори діляться на 3 групи згідно з партійною приналежністю. Разом національно-демократична ґрупа має 34 представників у польських законодатних установах (25 послів і 9 сенаторів), народницько-соціялістична 10 представників (9 послів і 1 сенатора), соціялістично-інтернаціональна — 8 представників (7 послів і 1 сенатора), а неозначені 1 представника.

По освіті українські представники діляться на три ґрупи: вищу освіту має 34 (26 послів і 8 сенаторів), середню 12 (10 послів і 2 сенаторів) і нижчу 7 (6 послів і 1 сенатор).

По освіті і званні є правників 19, з того 12 адвокатів, 4 адвок. кандидатів і 3 правників (1 адмін., 1 б. судовий 1 неозначений), учителів 8, селян-хліборобів — 7, учителів середніх шкіл — 6, журналістів — 5, священиків — 4, аґрономів — 2, лікар — 1 і фельчер — 1. В соймі є 13 правників, а в сенаті — 6, учителів: в соймі 7, в сенаті — 1, селян: в соймі 6, в сенаті — 1, учит. сер. шкіл: в соймі — 5, в сенаті — 1, священиків: в соймі — 3, в сенаті — 1, журналістів: в соймі — 4, в сенаті 1, аґрономи, лікар і фельчер тільки в соймі.

Так представляється наша парляментарна репрезентація. Наскільки вона є парляментарно і взагалі політично кваліфікована, виявить її праця і діяльність на парляментарній арені і поза нею.

Свята Кобилянської.

Городок к. Львова.

Заходом Марійського Т-ва дівчат ім. княгині Ольги в Городку відбулася в неділю дня 18. п. м. ювилейна Академія в честь письменниці Ольги Кобилянської. В програму входили жіночі хори на 3 голоси (Ф. Колесси: „Гаївки" та „Веснянки" й Шевченка-Левицького: „Сон") під батутою проф. Ольги Цегольської, яка вложила багато праці й енергії в бездоганне виведення хорів. Декламації п. Шереметівної С. („Привіт Буковині"), п. Кізлаківної К. („Жалоба за красою") та п. Федаківної М. („А хоч твій шлях") збирали заслужені оплески. Два відчити: про життя й діяльність О. Кобилянської (п. Світенськівної І.) та про творчість Ювилятки (п. Стеблецької Оксани) були старанно оброблені і становили ядро торжества. Сольо цитрове: „Визанка українських пісень" відограла п. Твардієвичівна. З великим чуттям віддала п. Горонівна новелю Ювилятки: „Зійшов з розуму."

Симпатичне це свято зібрало, на жаль, замало публики. Переважала молодь. Пустками світили першорядні місця, які заповнюються так щільно, коли дають якусь театральну виставу. Взагалі городецька публика не доросла до концертів, як це бачимо й по концертах Шевченка, які також щорічно випадають малу фреквенцію. Але найбільший жаль можна відчувати до деяких представниць тутешнього жіноцтва, які замкнувшися в життю свого гуртка, не хочуть уплавати праці інших і остентаційно не являлися. „Pereat natio, vivat privata ambitia!"

Очевидець.

За українську школу під Польщею.

З нагоди соймової сесії.

III.

Клявзуля в грамоті Ради Амбасадорів з 15. березня 1923. — Автономія українського шкільництва у світлі польських урядових енунціяцій і польських законів. — Українські домагання на полі українського державного шкільництва. — „Швайцаризація“ шкільництва на східних окраїнах Польщі. — Вигляди автономії українського шкільництва під Польщею в теперішньому соймі.

Основне й природне є право кожного народу самому вести справи шкільництва й виховання своєї дітвори й молоді. Один з мотивів грамоти конференції антантських амбасадорів в Парижі з дня 15 березня 1923 р., якою визнано за Польщею верховні права над Східною Галичиною звучить:

„Зважаючи, що Польща визнала, що щодо східної части Галичини етнографічні умовини вимагають режіму **автономії**“ і т. д.

З тою клявзулею, отже під тою умовою перейняла Польща через свойого повновласника Замойського від представників Антанти верховні права над західно-українськими землями. Таким чином природне право українського народу на власне шкільництво, ведене у своєму заряді та на власне національне виховання молоді знайшло яскраве підтвердження і в названому акті міжнародньої ваги.

Над автономією українського шкільництва застановлялися вже й польські чинники. Деякі дані в тій справі находимо в урядовій хроніці б. Краєвої Шкільної Ради у Львові. Президент тої Ради проф. Поль освітлює сам справу автономії українського шкільництва під Польщею ось як:

„Централізація не виключала далеко йдучих ухвал а навіть виїмків. **Особливож для Східної Галичини пляновано широке самоврядування, а навіть автономію з огляду на переважаюче тут число українців**“. — „...**Спеціяльно щодо українців** то ми відчували потребу, щоби з хвилею прилучення Галичини до Польщі показати їм, що від тепер можуть вони з нами спільно ділати й працювати **як вільні з вільними і рівні з рівними**.

В згоді з такими думками вже тоді проектовано у Варшаві, щоби **Східну Галичину вилучити зі загального устрою шкільництва, наділяючи її як найширшою автономією**“.

„...Ще в грудні уложив я проєкт тимчасової шкільної адміністрації для області Східної Галичини і післав його до Міністерства Віроісповідань і Освіти дня 25. грудня 1928 р. під ч. 105. дел. Провідною думкою мойого меморіялу був розділ шкільництва й шкільної адміністрації в Східній Галичині по народности: **українці мають мати свої українські а поляки свої польські школи так**, щоби українці не потребували ходити до польських шкіл, а поляки до українських. Такий розділ має бути передусім переведений в народніх школах. В кожній громаді слід зорганізувати **окремо науку**, хочби в одно-клясовій школі, якщо в громаді є 40 дітей національної меншости в шкільному віці. В польській школі повинен вчити учитель поляк, а в українській українець. Утраквістичні учительські семинарії треба знести; на їх місце слід впровадити семінарії з польською й українською викладовою мовами та з учителями поляками й українцями... Всі польські школи підлягають надзорові поляків, українські — українців“.

„На дальшу мету проєктував я творення фахових (заводових) і середніх шкіл польських і українських та утворення національних катастрів як підстави до шкільної адміністрації в Східній Галичині“.*

Мало того. Варшавський сойм ухвалив навіть закон з 26. вересня 1922 р. про воєвідську самоуправу, а в тому законі передбачив р… цілої шкільної адміністрації і шкіл на українські і польські з окремими шкільними радами (від краєвої до місцевої), інспекторами й учителями. Цим законом обовязалася також Польща до 2 літ зорганізувати український університет. Очевидно всі ті енунціяції й ухвали мали місце перед вирішенням долі Східної Галичини.

Після рішення Ради амбасадорів про приналежність західно-українських земель у користь Польщі всі ті проєкти й закони остали на папері. Натомісць ухвалено дня 31. липня 1924 р. проти одноголосного протесту усіх непольських послів шкільний закон Ґрабського, який суперечить міжнародним договорам, польській конституції та повищому законові з 1922 р. Замісць забезпечити українському шкільництву свобідний автономний розвиток, зліквідовано цим законом майже все українське народне шкільництво.

Повищі факти пригадали ми не тому, що наведені „автономні“ проєкти чи закони уважаємо з українського становища вповні відповідними і вистарчаючими. Практично: українські права на полі шкільництва під Польщею не можуть бути менші, чим напр. були польські права в Галичині під Австрією!

Конкретні домагання в тому напрямі ухвалив Загаль… ної Школи“ дня 24. … Дотичні резолюції … на полі державного … звучать:

„Кладучи в основу шк… „Рідної Школи“ націона… виховання, побудоване по… требах українських мас, … „Рідної Школи“, що відбув… дня 1926 р. у Львові уваж… не перевести на основне … ної Школи“ на полі вихо… ської молоді та шкільницт… ного так і приватного — вс… ми засобами.

Тому домагається знесен… 31. липня 1924 р. про деякі … в справі шкільництва на східн… інах Польщі і язикового закона … дня для тихже областей, як не… з постановами міжнародніх … і самої польської конституції; … магається знесення усіх шкільн… вів і розпорядків, які відбирают… українському народові упор… справу виховання відповідн… потреб, а в першій мірі домага… сунення тих розпорядків щодо … вої і урядової мови та утраквіз… нарушують права української …

На полі державного укр… шкільництва Загальний Зїзд … Школи“ домагається:

1. Створення автономної у… Шкільної Управи є осідком у Л…

*) Kronika Rady Szkolnej Krajowej za lata 9 6/7, 1917/8, 918/ 9. Lwów 1919 r. Nakładem Rady Szkolnej Krajowej. IV. z polityki i administracji“.

З концертової салі.

Шевченківське Свято у Львові.

„Не вожд і не політик — а поет стоїть на протязі півстоліття в центрі нашого життя. Новочасне українство розпочало від нього свій похід і що-року гуртується довкола нього в дні, посвячені його памяти, щоби здати звіт із того, що ми зробили і набрати сил на будуче...“

Отсе провідний мотив прегарної промови д-ра В. Старосольського на цьогорічнім концерті в честь Т. Шевченка в салі Лисенка у Львові в дні 18. березня ц. р.

В останніх часах почали підноситися у нас голоси, що свята Шевченка переживаються вже у нас. Може бути, але всеж таки здається мені, що такі голоси мали за головну причину те, що програми Шевченкових свят були у нас від довшого часу вічним повторюванням попередніх; тому й свята ті робилися нудними і немов пережитими, або надто обовязковими, офіціяльними.

Зворот до кращого означає цьогорічний львівський концерт. На його програму зложилися, крім згаданого вже вступного слова: 1. Барвінського: „Українська рапсодія“ — твір на симфонічну орхестру, що його виконало Муз. Т-во ім. Лисенка своїми силами; 2. Людкевича: „Україні“ — міш. хор (Спів. Товариство „Львівський Боян“ — з сопрановим сольом п. Д. Бандрівської і симф. орхестри Муз. Т-ва); 3. Барвінського: „Заповіт“ — до слів Т. Ш. — (міш. хор „Львівського Бояна“ з симф орх. Муз. Т-ва).

Як бачимо, все те річи нові, а за їх вартість говорять самі імена їх творців. Годі мені вдаватися в подрібну музичну оцінку, не маючи під рукою нот (ці твори в рукописах). Опишу тільки свої враження.

А враження виконаних творів величезне.

Ось перша точка: „Українська рапсодія“. Вже по перших тактах ми думками знайшлися на широких степах Вел. України. Тема нар. пісні: „Тече річка беріжками...“. Її мельодія стрибає з інструменту на інструмент, немов филя за филею на широкім плесі української ріки... Мельодія мішається з шумом комишів і з леготом вітерця. А зпоміж тої дивної мови української природи зачуваємо голос зроджених у народній фантазії живих істот: русалок. Це звуки ніжної арфи... Посипались перли раз, другий, третій... і перед нами чарівна місячна українська ніч..., а там Тарасова: „Утоплена...“. О, деж ти козацька збрує, щоб захистити ці скарби від остаточної загибелі? Вона є! І ми чуємо здалека її брязкіт. Маршова пісня „Максим козак Залізняк“ веде нашу думку на недалекий шлях, де йде похід, що його супроводжає трубка і барабан до побідного бою!

А ось другий твір: Людкевича „Україні“. Вже перші акорди свідчать про знаменитість інструментації. Твір такий глибокий і такий повний змісту, що нагадує собою найповажніші твори всесвітньої музичної літератури. Твір цей написаний до слів Ол. Колесси; він лишає по собі безперечно незатертий спомин. Гарно вивязалася зі своєї нелегкої задачі солістка п-а Д. Бандрівська, що збирала заслужені, довго невмовкаючі оплески.

Вкінці третя точка: Барвінського „Заповіт“. Була це дійсно кульмінаційна точка концерту. Наш великий музик з незрівнаним мистецтвом зобразив нам хвилю смертної боротьби і важенні слова Тарасового „Заповіту“. Його музична ілюстрація є образом безмежної любови до народу. Найкраще місце — a capella: „І мене в сімї великій...“, що своєю ніжністю, глибиною і правдивістю зворушувало до сліз...

Згаданими творами по мистецьки диригували: д-р Ст. Людкевич і п. Ї. Охримович. Орхестра представлялася доволі добре. Впадала тільки в очі відсутність в ній деяких знаних нам львівських музиків-українців, заступлена з конечности чужинцями.

Хор „Львівського Бояна“ вивязався зовсім добре зі своєї задачі. Хоча нечисленний, але досить зіспіваний і з вирівнаним тоном. Дивне тільки одно: чому ті мето… збільшують карність хору … мують може інколи за своб… ведення на сцені в часі прод… яких успішність виказав хо… Котко) — не принялися у … ськім Бояні“?

Шевченківське свято має … себе, що на ньому здають зві… бюстом поета не тільки ті, п… аранжують. Не тільки на сц… й на салі відбувається звіт. … гляд наших сил, наших ст… ших запасних кадр із усіх … життя, яких обєднює слов… З порядку річи на такім свя… би бракнути хіба старців, х… дітей. І коли хто, вибираю… III. ц. р. на святочний ко… честь Шевченка в столиці … інських земель, боявся … ще вільний білет, то й… безпредметовий, бо о… великої салі остала … церту нерозкуплено, … прихід не вистарчив … криття коштів концерту …

Шож могло вплинуть … просто масову відсутність … кругів, як учительства духо… а навіть молоді? Хіба не п… якою не постидаласьб і ст… єдної державної нації... З … кого боку було все можли… лено. Не дописало в тім вип… спільність. Над цим сумним … требаб нам поважно застан…

Гість-мель…

…го, всенароднього, середнього …го шкільництва на всіх україн…млях під Польщею;
…ді цілої системи українського …го шкільництва всіх категорій …життєвими вимогами, яку то … перевести українська Шкіль… разом з представниками …ховних, фахових, наукових …освітних українських уста…

…х української мови на(…)ан…ння в українських держав…ех типів;
…іх українських школах на …риторії вчили тільки учи…

…змінп дотеперішніх шкіль…ків, уживаних в українсь… введення нових, яких при… шкільного ужитку оцінить …дставників шкільних, ви…них, наукових і культурно…інських установ".

… з актуальному напрям…ві яких українська пар…репрезентація виробить …ймі відповідний законо…жаючи цю справу най…нацпіжнішою зі всіх ду… справ.

… і відповідний законо…раїнської парляментарної …апії дотично українського …ету внесений вже в попе…соймі слід відновити і ру… мертвої точки.

…виглядн в теперішньому сой…реалізування українських по…тів на полі шкільництва?

…видно в порівнанні з попеоед…соймом ситуація змінилася ос…, хоч важко передбачити чи … на користь. В попередньому … україножерна вшехпольсько…лявсько-пястівська більшість …проводом Грабських і Прушин…к йшла отверто і безпощадно …нищення українського шкіль…а й українського народу, від…держуючись засад посла Гра…ієвського в б. галицькім сой…

…ie sobie co chcecie, tego nigdy nie …stać będziemy polonizować zawsze … ono inaczej być nie może".[*])

… по після травневого переворо… керми прийшли нові люди …ої „санації", то б. міністр …Свуйковський підносив необ…ість усунення кривд заподіяних …дям на полі шкільництва шля… „ушвайцаризування". Річ … про це й думати не можна … тамтім соймі. Що більше: …ський за саму таку зі вшех…ного становища „єретичну" …усів уступити.

… уклад сил в теперішнім …ймі інакший: Абсолютна …більшість за попереднього … ХД, Пяст і НПР) стоп…ні послів — національні …мають біля 80 послів. Ви…ра…ительственних послів є …ська лівиця (ППС, Визво…пництво Хлопське, ради…ка…лить 130 послів, а решта …ієсти та політично неозна…

…тна більшість 223. На це …ціональні меншости враз з …і комуністами числять 226 …

…м чином осягнення автономії …ського шкільництва під Поль…ри сприяючих умовинах пе… неправдоподібним при тепе…му укладові сил.

…воно буде в дійсности, котрі …ні польські партії узгіднять …вчинки з теоретичними міркуваннями та чи найдуться між ними …, відважні, що цішаиб на то — …може недалека майбутність.

Іван Герасимович.

[*]) Sprawozdanie stenograficzne z posiedzeń …alicyjskiego Sejmu krajowego, V. … serja — 18.6. г. Сторона 404.

Сенатор до своїх виборців.

До українських виборців станиславівського воєвідства.

Дня 11-го березня п. р. Ви наділили мене знов своїм довірям. Більше чим 100.000 голосів віддали Ви, вибираючи мене своїм представником до сенату. За цей доказ довір'я Вам всім складаю сердечну подяку.

Одначе заявляю, що з вибору скористати не можу. Як недавньому Начальному Вождові УГА важко мені було би міняти шаблю на фотель, тому дозвольте мені залишити за собою тільки радість з масового довіря до мене, чого Ви дали неоспоримий доказ та висказати горяче побажання стрінутись з моїми друзями в інших і відрадніших обставинах.

З жовнірським привітом

Мирон Тарнавський, з. р.
б. Начальний Вожд УГА.

Останні вісти.

ПРОГРАМА ОТВОРЕННЯ СОЙМУ.

Варшава, 23. березня 1928.

Святочне отворення сойму і сенату відбудеться на основі устійненого церемоніялу. Президент держави відчитає особисто зібраним послам декрет, скликуючий сойм. На салі буде присутній цілий уряд і дипл. корпус. Опісля президент покличе на предсідника палати аж до хвилі вибору президії найстаршого вітами посла і сенатора. У соймі з того титулу буде предсідником пос. Бойко в сенаті сен. Лімановський. Потім відбудеться заприсяження послів.

КАНДИДАТ ППС НА МАРШАЛКА СОЙМУ.

Варшава, 23. березня 1928.

Нині було інавгураційне засідання клюбу ППС, який має загалом 73 послів і сенаторів. Головою клюбу вибрано посла Марека. Після дискусії постановлено зголосити кандидатуру Дашинського на маршалка сойму.

Рівночасно соціялісти предложили Базволєню і Стр. Фл., щоби поставили кандидатуру пос. Вознівського на маршалка сойму, до теперішнього віцемаршалка сойму. Обі згадані кандидатури мають більше демонстраційний характер. Тому найправдоподібнище, що маршалком буде вибраний таки Бартель.

ЖИДІВСЬКІ УМОВИНИ.

Варшава, 23. березня 1928.

„Морґен" подає інтерв'ю з пос. Райхом. Пос. Райх заявив, що співділання жидівських послів із соймовою більшістю залежатиме від того, яке становище займе більшість до жид. домагань.

НОВИЙ ПРОЄКТ ЛІТВІНОВА.

Женева, 23. березня 1928.

На нинішнім засіданні приготовної комісії міжнар. конференції розброєнь Літвінов заповів, що предложить новий проєкт лише для частинного розброєння. Предс. комісії Людон стверджує, що такий проєкт на цій сесії годі вже розглядати.

ЕСПАНІЯ ВЕРТАЄ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

Женева, 23. березня 1928.

На письмо предсідника Ради Ліги Націй, яким той запрошував Еспанію вернути до Л. Н., відповів еспанський уряд що годиться на це предложення.

НАПАД НА РУМ.-МАДЯРСЬКІМ КОРДОНІ.

Будапешт, 23. березня 1928.

На румунсько-мадярськім кордоні пятьох селян збирало ріще. Румунська прикордонна сторожа стала на них стріляти. Двох з них, Тереза і Коса сторожа схопила й відпровадила до Оради Мари. Терез помер наслідком ран.

Театри.

„Кооператива Український Театр" під дир. Й. Стадника (вул. Шашкевича).

24-го г. 6 веч. „Вій". Популярна вистава. Ціни знижені.

25-го г. 3 попол. „Катерина".

25-го г. 7·30 веч. „Любка з пушти".

Міський великий театр:

24-го г. 3 попол. „Страшний двір", вистава для шкільної молоді.

24-го г. 7·30 веч. „Гамлет".

25-го г. 12 в пол. „Дон Пасквале". Популярна вистава.

25-го г. 3·30 попол. „Примари", Ібсена. Гостинний виступ Моіссі.

24-го г. 7·30 веч. „Гамлет". Гостинний виступ Моіссі.

Міський „Театр Новин":

24-го г. 8 веч. „Лише Ти…"

25-го г. 3·30 попол. „Дівча з Пушти"

25-го г. 8. веч. „Лише Ти"…"

КІНА.

„Аполльо": „Крайцерівська соната".
„Палас": „Приятель дому".
„Лев": „Доля".
„Фатаморґана": „Вуличниця".

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·89·00—8·89·50 канадійський долар 8·84·50—8·85·00, чеська корона 0·26·33—0·26·66, австрійський шилінг 1·25·50 1·26·00, румунська лея 0·05·24 — 0·05·66, французький франк 0·34·50 — 0·35·00, швайцарський франк 1·71·75— 1·72·25, фунт штерлінгів 43·60·00 43·90·00, радянський червінець 32·60 33·00.

З о л о т о: 20 корон 36·65·00 36·85·00, 20 франків 34·55·00 - 34·85·00, 20 німецьких марок 42·80·00 - 43·10·00, 10 російських рублів 46·90·00 - 47·25·00.

С р і б л о: Австрійська корона 0·69·00 —0·70·00, 5 австрійських корон 3·55·00— 3·60·00, австрійський фльорен 1·75·00 — 1·80·00, російський рубель 2·95·00—3·06·00, копійки за рубель 1·48·00 1·53·00.

НОВИНКИ

— **Шевченківське Свято в нашому театрі.** В неділю в год. 3 пополудні відбудеться в нашому театрі святочна вистава в честь Тараса Шевченка. Виставлена буде опера Аркаса „Катерина". Перед виставою хор театральної дружини відспіває „Заповіт" у композиції Вербицького, при повній орхестрі. Вечером в год. 7.30 піде втрете мельодійна оперетка Кравця „Любка з пушти". — Сьогодні, в суботу, в год. 6 попол. відбудеться популярна вистава „Вій" по цінах знижених (від 40 сот. до 2 зол.).

— **В VI. роковини смерти бл. п. Олександра Минкути, славного мистця-співака й заслуженого мецената ріжних українських установ, відправиться в неділю 25. ц. м. в год. 12-ій в полудне в Архикатедральній Церкві св. Юра поминальне богослуження, на яке запрошують** львівське українське громадянство рада Роміеське … М. Лисиної Бурси і виділ Муз. Т-ва ім. М. Лисенка у Львові. В часі того богослуження хор … співатиме Архикатедральний … Бортнянського, а опісля … Хоро… праною п. Ів. Охримовича … Це сумнівалося, що …

візьмуть у тих сумних роковинах якнайчисленнішу участь.

— **До чого то вже доходить!** Дістаємо таке письмо: Дня 29. лютого ц. р. візвано мене до староства в Калуші до ч. 982 до бюра п. Якимова на год. 11-у. Серед тріскучого морозу з вітром і тяжкою дорогою (переїзд у брід Лімницею) їхав я дві милі і станув під бюром точно в 11-ій год. Це можуть ствердити: о. д-р К. Ерні, парох з Берлін і Микола Мельник, господар зі Слободи Небилівської. Кільча разів я пробував увійти, але двері до бюра все були замкнені, хоч у бюрі чути було розмову урядовців і диктування. Я ждав у зимному корисюрі пів години і відійшов. Питаю: Коли так трактують по наших урядах інтелігентів, то щож говорити про поведення урядовців з селянами? — о. Л. Сіліньський, парох, у Петранці.

— **Влом у „Маслосоюзі".** Минулої ночі львівські вломники дісталися до канцелярії централі „Маслосоюзу" у Львові при вул. Костюшка, де розбили касу, з якої забрали 10.000 зол. Вломники дісталися до середини з пивниці і після випорожнення каси втікли (мабуть сполошені), бо полишили на місці своєї діяльности все своє злодійське приладдя.

— **Польські зїзди у Львові.** Від 26. до 29. травня ц. р. відбудуться у Львові два польські зїзди: бібліотекарів і бібліофілів. Це буде перший зїзд польських бібліотекарів і третій зїзд польських бібліофілів. Об. зїзди відбудуться для вшанування ювилею „Оссолінеум" з приводу 100-ліття його істнування.

— **Гарний процес.** На турецькій території, що наслідком останньої війни перейшла до Греції, ведеться від довшого часу процес щодо приватної спадщини султана Абдуль Гаміда. Тепер арештували там (у Кавали) директорів „Англьо-грецького фінансового товариства" як обвинувачених у тому, що вони хотіли ріжними високими хабарами підкупити високих урядовців і ошукати державний скарб. Виявляється, що згадане товариство, основане 1922 р. за англьо-американські капітали, відкупило від нащадків Абдуль Гаміда права до його спадщини. Це товариство предложило турецькі місцеві документи на доказ, що майно султана було його приватною власністю, а не державною. Таким робом Греція не мала права до нього на підставі договору в Льозані. Тепер виявляється, що ці документи сфальшували два урядовці згаданого товариства і позбулись раніше некорисних свідків темними способами. Спадщина, за яку товариство вело процес, була фантастично велика: сотні міліонів долярів. Це один приклад, як війна дала нагоду доходити до майна темними шляхами ріжним хитрунам, приватним і державним!

— **Правдивий Шерльок Гольмс.** У Парижі закінчився кримінальний процес, на якого вислід ждали з цікавістю від довшого часу. На лаві обвинувачених засіли три буцім-то вбивники касієра „Національного Банку" Депре, який, виїхавши в банкових справах на провінцію, щез безслідно, а найшовся аж кілька тижнів пізніше, коли його тіло добули з ріки. Труп був зав'язаний в шатрове полотно дротом, а голова коліровою хустиною. Арештували як підозрілих шкляря Нуріка та його жінку і його помічника. Був доказ, що Депре ночував останньої ночі в їхній хаті, але не було ніяких доказів їхньої вини. Обвинувачених боронили найкращі адвокати, відомі із процесу проти вбивника Петлюри: Торрес і Кампінкі. Та рішаюче слово в процесі мали не судді, не обвинувачені і не адвокати, а судово-поліційний Шерльок Гольмс Байле, що мав у своїй лябораторії перевірити найдені при вбитім предмети. Хустина, найдена при Депре, була така сама, яких кілька найшли в хаті жінки Нуріка. Та це була ще слаба познака для засуду. Серед напруженої тиші Байле забрав слово: „Ні про полотно, ні про дріт не можна сказати нічого певного. Та щодо хустини інша справа. Вона прядена так, що на кожних чотири білі нитки припадає дві червоні. Тимчасом між 37 і 51-ою червоною ниткою цей порядок нарушений через помилку. Перевіривши 5 інших хустинок пані Нурік, можна ствердити, що ця помилка повторяється з точністю і в них. Такі точні помилки можуть трапитись тільки при матерії довгій на 100 м. і широкій на 90 ц. м. З такого кусня матерії можна зробити 180 хустин. Тому, що їх продають тільки тузинами, отже точно ті самі хустини може мати на світі ще всього 30 родин. Одною з цих родин є родина склярів Нурік". Нуріка засудили на досмертну вязницю, його спільників на 20-літню. Оборона адвокатів була безсилa.

— **Важний винахід.** Льондонський інжинір, будівничий літаків Гевіленд, демонстрував свій новий винахід: апарат, що хоронить від випадків при їзді літаком. Є це автоматичний апарат, який ратує людину, коли літак зовсім ломиться. Летун робив усі можливі помилки і довів до того, що літак „упав нещасливо", розбиваючись, а він сам лишився ненарушений.

— **Згинув як муха.** У звязку із змовою в Донецькому басейні московська преса присвятила кілька статтей темі „Інтриги чужинних капіталістів і імперіялістів", згадуючи між іншими, що один англійський посол минулого року вислав власного шпіона до СРСР. Англ. преса додає до цього таке пояснення: Посолка леді Астор вислала справді минулого року до СРСР одного робітника, Мортона, який мав охоту власними очима придивитись тамошнім обставинам. Цей Мортон дістав дозвіл на виїзд від професійних радянських союзів. Одначе підчас своєї подорожі по СРСР Мортон нежданно занедужав, помер і досі не вдалось леді Астор дістати про його смерть ніяких інформацій.

— **Хитрощі бандитів.** Американські бандити повторяють простий спосіб заробітку, описаний у ріжних старих повістях. У Детройт трапились такі два випадки: до богатого власника гостинниці являються два добродії, які легітимують себе значками тайної поліції. Вони просять його піти з ними, щоби скласти кавцію за одного із своїх приятелів, який сидить в арешті. Богач іде з ними, але більш не вертається. Зате його жінка дістає від нього власноручний лист, щоби склала викуп 10.000 дол., бо він у руках бандитів. У другім випадку бандити вхопили багатого провідника місцевого робітництва, за якого домагаються 25.000 дол.

— **Міліони кільо матеріялів.** Французький сенат видав розпорядок, що нотарі можуть позбутись усіх своїх архівів, які мають більш як 125 літ. Досі кожний нотар мав обовязок зберігати папери своїх попередників від непамятних часів. Тепер все зайве шпаргалля перейде до музею „Національних Архівів", де перетрусять усі старі документи, сподіючись найти в них цікаві матеріяли. Обраховують, що „Нац. Архіви" дістануть кілька міліонів кільо паперу. Ця скількість вистарчить усім живучим історикам на все життя.

— **До північного бігуна.** Італійський капітан Нобіле, піддержаний урядом, уже означив речинець свого відїзду в підбігунову смугу. Цими днями він робив перший пробний лет з Риму через Торіно та Міляно. На літаку було 29 осіб, уся дружина, з крім того добровільні гості. Літак знявся понад шпилі Апенін на 14 м. Радіотелеграфічна стація на літаку була весь час у контакті з усіма італ. стаціями. Пунктом, з якого відїде Нобіле на бігун, буде майдан Стольп на Поморі. Виїзд обчислений між 25. і 30. квітня. До Стольп виїдуть італ. інжинірі та механіки на два тижні раніше, щоби наладнати апарат. Перед відїздом на бігун Нобіле зробить ще один пробний лет над північним морем.

— **Світова всячина.** Відомий англ. дипльомат і фільософ льорд Бальфур поважно занедужав. — Англ. премєр Болдуін вийшов переможцем у парляментській дебаті в справі автентичности т. зв. листа Зінов'єва; робітнича партія зріклась своїх первісних обвинувачень на адресу уряду. — През. Кулідж ставиться прихильно до позички Австрії. — У Швайцарії арештували італ. журналіста Павана, обвинуваченого у вбивстві італ. фашиста Савореллі у Парижі. — 35-літній паризький золотар Ґає вийшов із своїм легкопадом на вежу Айфля, щоби його перевірити, скочив із ним у низ і вбився. — Сотні мадярських студентів-націоналістів демонстрували перед державним театром у Будапешті проти постановки „джезбендової" опери Кренека „Джоні". — Донька Карузо дістає річно 12.500 дол. гонорару за грамофонові плити свого батька. — Державна комісія у Вашингтоні розглядатиме папери залишені в спадщині през. Гардінгом, щоби перевірити чутки, чи він не був підплачений нафтовим товариством „Тіпот-Дом". — У музею в Будапешті ствердили, що образ, який досі вважали звичайною копією Джіорджіоне є оригіналом: варт 50.000 дол. — Ліндберг вибирається в найближчих місяцях у Париж, але не літаком. — СРСР має намір оснувати університет у місті заслання Троцького, Верним, що є столицею республики кіргізів і зветься тепер Альма-Ата.

— **Подяка.** Благодійний Комітет при Українській Господарській Академії в ЧСР складає щиру подяку організаціям, члени яких, не зважаючи на свій тяжкий матеріяльний стан, першими відгукнулися на заклик Благодійного Комітету й надіслали грошеві жертви на допомогу незаможним студентам Академії: 1) Громада Студентів п; УГА в Подебрадах 1370 кч., 2) Академічна Громада при УГА в Подебрадах 1330 кч., 3) Українська Студентська Громада у Варшаві 50 зол. п. — За Управу Благодійного Комітету: Доцент Комарецький, голова Комітету, К. Костечук, секретар.

Економічні справи.

ПЕРШИЙ ЗЇЗД ГОЛОВ ФІЛІЙ „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ" Й АГРОНОМІВ.

Розбудова нашого хліборобського Товариства „Сільський Господар" — розпочата. Нашою метою є: довести при помочі власних сил і засобів до піднесення агрономічної культури в нашім селі, а селян-хліборобів згуртувати масово в нашому Товаристві, що буде основою береження їх інтересів. До того треба урухомити по всьому краю Філії „Сільського Господаря", а ті, що вже працюють, треба повести на шлях інтенсивної праці. По всіх наших селах мусять повстати Кружки „Сільського Господаря", які дадуть основу новим методам хліборобської культури і стануть запяком добробуту нашого селянина. Та до того необхідні нові методи праці в нашій організації від централі почавши, а на Кружках кінчаючи.

Для обговорення тих метод праці і запізнання з ними керманичів наших Філій Товариство „Сільський Господар" уладжує ПЕРШИЙ ЗЇЗД ГОЛОВ ФІЛІЙ „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ" Й АГРОНОМІВ, що відбудеться дня 30. березня 1928 р. (пятниця) в год. 10-ій передполуднем в салі „Української Бесіди" в Народнім Домі, вул. Руговського 22. I. пов., з таким порядком нарад: 1) Відкриття Зїзду; 2) Реферат про напрямні праці „Сільського Господаря"; 3) Реферат про завдання і практичну працю Філій та Кружків „Сільського Господаря"; 4) Реферат про тиждень „Сільського Господаря" в році 1928. По кождім рефераті буде дискусія й устілення опінії щодо поодиноких справ.

Присутність усіх голов Філій, їх секретарів, повітових агрономів, членів Головної Ради Товариства та урядовців Філій — обовязкова. Пожаданим є, щоб більші Кружки вислали теж своїх делегатів для ознайомлення з дотеперішньою і будучою працею Головного Товариства та з пляном праці, який намітиться для Філій і Кружків.

Краєве Товариство Господарське „Сільський Господар" у Львові: Інж. Ю. Павликовський, президент, *інж. Е. Храплевий,* директор бюра

Союз українських хорів.

ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ НОВОЇ МУЗИЧНОЇ УСТАНОВИ.

Повідомляють нас, що друге засідання анкети в справі створення Союзу Українських Хорів з обсягом ділання на весь простір західно-українських земель відбулося дня 18. ц. м. при доволі численній участи делегатів провінції.

З інформаційних замітох статутового референта п. Охримовича виявилося, що форму кооперативи, якою мав стати майбутній Союз по думці первісних ухвал, слід відкинути а то головно ізза труднощів у переведенні діла згідно з далекойдучими, а для Союзу непригожими вимогами кооперативного закону, не кажучи з уваги на неминучі і небажані деякому повороті комерційности, що буцім-то випливають з кооперативного характеру установи, від якої ждеться не так бізнесу, як ідейного проводу перш усього в організаційній і артистичній ділянках.

Тому саме збір, навертаючи до завязної концепції, рішив, що Союз Українських Хорів має бути товариством на основі закона в 1867 р. На нараді вибрано організаційний комітет з 9-ох членів і 3-ох заступників, до якого увійшли як члени: о. Сапрун (Дрогобич), Залеський (Станиславів), Котович (Стрий, заст. голови), Волинський (Перемишль), д-р Річицький (Волинь), О. Левицька (Львів, секретарка), Охримович (Львів, касієр) і Грабовецький (Львів, голова), а як заступники членів: о. Оседця (Броди), Безкоровайний (Тернопіль) і Попель (Львів). Наділивши цей комітет правом кооптації, збір поручив йому перевести негайно остаточну редакцію статуту на основі підготовлених уже досі проектів і постаратися про можливо найскорше його затвердження компетентними властями.

Незалежно від цих заходів, щоб не гаяти дорогого часу, згаданий комітет постановив перевести по змозі хочби частинну підготовку союзницької організації та розвинути деяку ініціятивну діяльність, заки Союз заіснує як законне товариство. Над цим працюватиме львівська огзекутива комітету при помочі нашого музичного проводу і співробітників з провінції.

Щоб дізнатись, хто є за нами і готов наші змагання піддержувати, просимо всі провінціональні „Бояни" та інші співацькі товариства й гуртки зголосити письменно готовість вступити в члени майбутнього Союзу і зложити даток довільної висоти, який опісля по бажанню зараховується на рахунок членських вкладок. „Стрийський Боян" зробив уже початок, складаючи на цю ціль 10 зол. Хто буде слідуючий? — Листи і гроші проситься слати на адресу секретарки п. Оксани Левицької, Львів, вул. На бабах ч. 17.

З музичного життя Чехословаччини.

Ювилейні свята з нагоди 60-ліття істнування „Чесько-словенської співацької Громади".

60-ліття істнування „Чесько-словенської співацької Громади" (1868—1928) святкуватимуть у Празі величавим фестивалем, в якому бере участь 5.000 співаків. Програма фестивалю слідуюча:

7. квітня: 8 год. рано — генеральна проба із кантат які виконувати-муться пополудни.

3 год. — концерт:

Р. Карель: Воскресення (дірігент Острчіль).

І. Беля: Весілля Яношіка (дір. Орель) співають всі хори

Після концерту похід всіх хорів на староміську площу. Вечером: I концерт в салі Сметани при співучасти чеської фільгармонії.

II В тімже часі: концерт „Співацької Бесіди" на „Славянськім Острові".

9. квітня: від 7 год. рано: проба всіх жуп (співацьких повітів) і всіх співаків на пополудневий концерт в Промисловій Палаті. 3. год. концерт всіх хорів разом: В. Новак: Матері Славії (дір. Вах); п. Б. Ферстер: Трібарва (Trikolora) (дір. Делечек); Я. Кржічка: Словенщина (дір. Прециднова); Ферстер: Свято співу (дір. Герле).

Вечером Славянський концерт о год. 8. Співатимуть як досі зголосилися: хорвати, поляки, луж. серби, росіяні, українці (еміґранти).

15. квітня: (Промислова Палата) пополудни:

День Молоді — співають 5 кляси всенародніх шкіл, міщанські школи великої Праги, співацькі школи для молоді, середні і семінарияльні школи.

Від 31. березня до 29. квітня Виставка памяток спів. Товариств в мистецькім промисловім музеї.

Зі спортового життя.

Україна — Спарта.

Змагання в копаному мячі між повищими дружинами відбудуться в неділю 25. березня в год. 10·30 рано на площі Сокола-Батька. „Україна", приготовлюючись до важкого завдання, яке її чекає в змаганнях за мистецтво львівської А-кляси, виступить в новому скріпленому складі. Це дає запоруку, що гра буде цікава і напевно дасть богато емоцій прихильникам українського спорту, які, можна надіятися, зявляться счисленно на ще відкриття весняного сезону.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Марія з Матковських Зубалева емер. учителька і жінка емерита, довголітнього управителя школи в Сажавці, надвірнянського повіту, померла по довгій недузі дня 17. ц. р. в 55 році життя в Станиславові. Разом зі своїм чоловіком учителювала майже 30 літ постійно в Сажавці і виховала кілька сотен свідомих горожан-українців. Уміла повздержно сповнити обовязки учительки, матери, осоціальної дому і патріотки і визначалася [illegible] з того всього знаменито. В гостинній домі пп. Зубалів серед чудової природи над Прутом знаходило богато осіб милий приют у часі ферій і в часі свят. [illegible] Постійна виховата 4 дітей, [illegible] синів [illegible] університетські студії, а донька [illegible] гімназії УПТ в Коломиї. Нехай рідна земля, яку Покійна так [illegible] любила і навчала [illegible] учнів і власні діти, буде Їй легкою!

А. ПЯСЕЦКІ С. А. КРАКІВ ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ

ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А-Б І Ц Д. Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

поручає безконкуренційно, у великім виборі роди чоколяди сметанкової, молочної, десерової і до варення як також чоколядки, кармельки і цукри. — Не шумною рекламою, але якостево знаменитими виробами, зробленими з гарантійно чистих сировин, хочемо здобувати признання найширших кругів, одночасно числячи найприступніші ціни.

1581 Замовлення приймає Народна Торговля у Львові. 9—30

ДЕНИС КУЧИКА

емерит приват. Службовик помер 22. III. н. р. в 57 році життя. Похорони відбудуться в суботу дня 24. III. н. р. в год. 4 попол. з похоронного Заведення при вул. Коцяновського 91 на личаківський цвинтар. Просимо всіх Товаришів-Товаришок і Знайомих Покійного взяти численну участь в похороні померлого Товариша.

Головна Рада „Супруга".

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру дир. В. Карабіневича:

Підгайці:

25. III. Воскресення.

Заліщики:

26. III. Вихрест.

27. III. Воскресення.

Негайно до хору прийму сопрана і теноріів. 3 3

Заходом хлопячої школи ім. Т. Шевченка відбудеться в неділю 25. березня ц. р. в 17.30 год. в салі „Академічного Дому" при вул. Супінського 21 Концерт враз з представленням в честь Т. Шевченка, на які Старшина Кружка „Р. Ш." ім. Т. Шевченка усіх українських громадян отсим запрошує. Явіться численно! Весь дохід призначений на докінчення будинку школи. 2-2

Загальні Збори Товариства Жінок з вищою освітою відбудуться в неділю 1. квітня ц. р. в год. 10. передпол. в салі Захоронки вул. Руська 3. Порядок звичайний. — Завадська, голова, д-р І. Левицька секретар. 1731 2 1

В неділю дня 25. п. м. в год. 6. вечером відбудеться в салі Української Бесіди відчит д-ра Дмитра Донцова п. з. Перспективи комуністичних ідей на Україні. 1 1

У вівторок дня 27. III. 1928 в год. 7-ій вечером відбудеться в Лікарськім Товаристві при вул. Руській ч. 3/II. реферат д-ра Подолинського п. н. Біль крижів у жінки. 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

СУДДЯ у Львові в сидї віку оженитьси з культурною, гарною брюнеткою або шатинкою, високого росту до 38 літ. Відповідне віно вимагане. Неанонімові оголошення слати: Адміністрація „Діла" „для Судді". 1736 2—4

СУКНІ, плащі, костюми на весняний сезон виконує солідно і дешево Гомзінова, Тарновського ч. 86 партер. 1728 3—3

Новий музичний катальог
висилає на бажання
Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка
1757 **Львів, Ринок 10.** 2—10

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська 5. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 3 71-?

ДИВАНИ скирпенські стрижені і ютові по фабричних цінах, **ВРНК**, пл. Марійська ч. 5. І. пов. 1616 а 7-?

БАБСЬКИЙ БУНТ народня оперета в 3 діях. Компактна партитура з голосами і сольові партії за 12 золотих висилає „Торбан" Львів, Оссолінських 6. 1770 1—3

ФОРТЕПЯН довший, віденський в найліпшому стані, повна клявіятура за 1.300 зол. продам. Ганас, Пілсудського 21, І. пов. 1774 1—5

ПЯНІНА Арнольда Фібіґера з подвійною репетиційною механікою, досконалі і фортепяни Петрофа, Bösendorfera нові, моделі найвищі. **Каім і Син**, Львів, вул. Коперника 16. 1773 1—7

Л. Яушевича відчиняє 1. квітня 1928 р. власне фотографічне ателє. 1772 1—1

ПАРОХІЯ в м-ті з державною гімназією, залізниця в місци, 7.0 0 душ, будинки і церква в добрім стані до заміни. Зголошення під „Парохія" до Адміністрації „Діла" 1756 2—

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Специяліст недуг легкіх, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
1058 Пересвітлення Рентгеном. 16—24

ДОЛЯРІВКА
по курсі дня можна набути
в Агенції ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
у Львові **вул. Ягайлонська 8.**
ТЯГНЕННЯ ВЖЕ **1. травня 1928.**
Найвищі теперішні премії:
8000 долярів, 3000 долярів, 3 по 1000 долярів і т. д.
Поручення з провінції негайно полагоджується.
1776 1—2

Інж. Н. ЕЛЬЦ
Виріб радіових апаратів
„RADIONE" у Відні
Сензаційна новість.
Найновіші, найліпші радіові апарати
Складові части.
Ґенеральне заступництво на цілу Польщу (з виїмк. шлеського воєв.)
„Gekaem" С. З О. П.
Підприємство для краєв. і закорд. торговлі
ЛЬВІВ, пл. Марійська 8.
2—2

ПАНОВЕ!
що дбають про своє здоровля, купують найпевніші, найліпші, найтонші і завсігди свіжі презервативи тільки у фірмі
С. ФЕДЕР — Львів, Сикстуська 7.
Тузин зол. 4, 6, 9 і 12. Висилка почтою цілком дискр. 1708 а) 1—4

„ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ"
поручає на свята
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
1661 **в Стрию — Шевченка 6.** 3 3
Гарні тревалі цвіти з матерії укладається на бажання в однім тоні, пр. з дрібних рож, камелій, пеларгоній, гіяцинтів або з мішаних цвітів. **„Китиці до свічок"** менші 4 і 6 зол. пара — середні 8 зол. пара і великі 10 зол. пара. — **„Китиці стоячі"** на престіл менші 25 зол. пара. — середні гарні 70 цм. високі 40 зол. пара, і великі 60 зол. пара. **„Вінці на образи"** вузші 6 зол. — широкі 8 зол. і на ширші 10 зол. за метер. При більших замовленнях на сплату!

Волосінь на матераци поручає найдешевше
Перша краєва прядільня в Бродах
МАГАЗИН У ЛЬВОВІ, ШПИТАЛЬНА 10
1675 **ЙОСИФ ФРЕНКЕЛЬ.** 4-10

Подяка.

Цею дорогою складаємо сердечну подяку всім що взяли участь в похоронах бл. п. Івана Пашкевича. Сердечно дякуємо Всч. оо. Григоровичови, Галянтови, Возниковн за відслуження панахиди і провід на цвинтар, Управі Народної Торговлі і Народної Гостинниці за поміч в уладженню похорону і всім присутним віддавшим останню братську прислугу нашому мужови і батькови.
1—1 1769 **Жена і діти.**

Ширіть наш часопис!

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
Виливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 80 штук готових дзвонів у вагах від 1 до 600 кг.
25 **Ціни приступні — сплата ратами** 90

Т-во „РИЗНИЦЯ" в Самборі

Філія: Львів, Ринок ч. 43
„ Перемишль „ ч. 14.

З приводу Великодних Свят, поручає Всч. Духовенству і чесним Брацтвам Церковним великий вибір церковних товарів як: фелонів, хоругов, фан, плащаниць, шалів до обходу, суконок на дарохранильницю, процесійних ікон, хрестів, чаш, патериці, павуків, лямп, кадила, церковного світла, обрусів на престол, покривал на тетрапод і під Євангелія, богослужебних книг, молитвословів і всякого рода інших церковних товарів так для греко-католицьких як також православних церков.

Приймає старі фелони до направи по ціні коштів.

Достарчає найлучші дзвони, з передвоєнного матеріялу і дає повну ґарантію.

Добірний товар. Богато похвальних листів!

Сплати ратами допускається.

Т-во „Ризниця" дає кождого року 40 проц. з чистого зиску для вдів і сиріт по гр. кат. священиках і бідним церквам.

Свій до Свого!

ДИРЕКЦІЯ.

Якщо Ви, не лиш на словах, але й на ділі приятель нашої кооперації, то будете купувати набіл тільки в склепах

„МАСЛОСОЮЗУ"

Таким чином не поносите ніякої жертви, бо купуєте найліпший набіл та загально признане знамените десерове масло.

ВЛАСНІ СКЛЕПИ:

Львів: 1) Костюшка 1 а; 2) Ринок 10; 3) Льва Сапіги 21; 4) Зиблікевича 49; 5) Жовківська 11; 6) Городецька 48.

Стрий, Шевченка 5. Самбір, Костюшка 11 а.
Станиславів, Собеського 28. Коломия, Шевченка 25.
Перемишль, Ринок 25. Дрогобич, Стрийська 14.
Тернопіль, Міцкевича 41.
1595 7-7

Ч. 17/Пр./28.

КОНКУРС.

Управа Каси Хорих м. Львова розписує отсим конкурс на посаду

лікаря гінекольоґа.

Умови конкурсу:

1) Лікарський диплом, одержаний на одному з університетів в Польщі,
2) Що найменше 2-літня специялістична практика,
3) Непереступлений 40-ий рік життя,
4) Доказ польського горожанства.

Близших вказівок щодо умовин конкурсу уділяє чоловий лікар Каси хорих м. Львова, при вул. Браєрівській 8 до дня 15. квітня 1928 р. 1778 1—1

ЗА УПРАВУ КАСИ ХОРИХ М. ЛЬВОВА

Директор: **Ян Щирек в. р.** Предсідник Управи: **Христовський Михайло в. р.**

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.